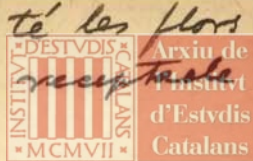

cabrafiguera f. figuera silvestre que té les flors
molt petites, unisexuals, tan cades en un
carnós piriforme androgin

cabrafiguerar m. Indret plantat de cabrafigueres.

cabrall m. Bestiar cabrum

cabre [ind. pr. 2 caps, 3 cap; - subj. pr. capiga, etc.]

v. intr. Poder una cosa ésser continguda en una
altra. La gent no cabia en aquella sala. Quants
llibres hi cabran, en aquest armari? | No

cabre en pell de goig, d'alegria, de satisfacció

No cabre una cosa al cap, no poder comprendre
que n'hi, que s'esdevingui. || ⁷ Ésser alguna

cosa excasent o natural que hom la faci.
Sobre això, no hi caben discussions.